

РЕШЕНИЕ

№ 2554

гр. Бургас, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, X СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА
ВЪЛКОВА**

при участието на секретаря **ИРИНА Т. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**
Гражданско дело № 20212120106855 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявения от „ТОПАЛОВ ГЛОБАЛ СПЕД” ЕООД против „СИМПЕРТО” ООД иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 8 932,50 лв., представляваща обезщетение за причинени вреди при извършен от ответника превоз на товар, равняващо се на стойността на увредения товар, представляващ 170 броя плоскости ЛПДЧ (15 x 1830 x 3660) бял корпус, код 5060420, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяването на иска до окончателното ѝ изплащане, както и направените съдебно-деловодни разноски. Ищецът твърди, че извършва спедиторска дейност и в това си качество със Заявка за транспорт № ***/***** г. е възложил на ответното дружество извършването на превоз с автомобил *****/***** (съгласно направена с молба от 17.01.2022 г. поправка на обстоятелствената част на исковата молба) на ЛПДЧ плоскости (пачки) около 24 тона, от товарен пункт „Кастамону България” АД - с. Г.С. до разтоварен пункт Я. и К., със срок на доставката – нормален. Твърди се, че за извършения превоз е била съставена товарителница № *****, подписана от собственика на товара „Кастамону България” АД и от получателя „ВИДЕНОВ ГРУП” ЕООД, като при получаването на стоката на 24.06.2020 г. получателят е отбелязал, че материалът не е приет, тъй като е пристигнал в мокро състояние, като ищецът е информирал ответното дружество за повреждането на стоката по телефона и по имейла. Нанесените вреди и механизмът на причиняването им са били описани от аварийен комисар на „БУЛГАРКОНТРОЛА” АД в Аварийен протокол № 5/13.1.0017 от 26.08.2020 г. Твърди се също така, че по силата на сключения между „ТОПАЛОВ ГЛОБАЛ СПЕД” ЕООД и „Кастамону България” АД спедиционен договор ищецът е платил на собственика на товара обезщетение в размер на 8 932,50 лв., представляващо стойността на върнатата от

получателя на товара и бракувана от собственика ѝ стока. Според ищеца описаната щета е настъпила по време на превоза на стоката, поради проникване на атмосферни води в товарното помещение на превозното средство, като той е направил рекламация към превозвача и го е поканил да плати стойността на увредения товар, но плащане не е последвало, поради което е предявен настоящият иск. В молба от 17.01.2022 г. е заявено, че след неприемането на стоката от получателя, тя е била върната в склада на „Кастамону България“ АД с транспорт на ищцовото дружество, както и че аварийният протокол е съставен едва на 26.08.2020 г., тъй като ответното дружество не е заплатило дължимото възнаграждение за изготвянето му, но в съдебно заседание от 13.04.2022 г. е уточнено, че повредената стока е пътувала обратно от гр. Я. до с. Г.С. със същия автомобил, в който първоначално е била натоварена, а след бракуването ѝ е била превозена от „Кастамону България“ АД до склада на ищеца с негов камион. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ищеца, който поддържа иска, ангажирани са доказателства.

Така предявеният иск е с правно основание чл. 373 от ТЗ, като същият е допустим.

Ответното дружество е подало отговор на исковата молба, в който е оспорило иска като неоснователен. Заявено е, че ответното дружество не е извършило превоза, при който се твърди, че е била увредена процесната стока, като представената по делото товарителница не свързва по никакъв начин удостоверение с нея превоз нито с ответното дружество, нито с повредената стока. Твърди се също така, че „БУЛГАРКОТРОЛА“ АД не е сертифицирано да извършва качествен контрол, оценка или други проверки върху ПДЧ плоскости, а освен това огледът на стоката е бил извършен 5 дни след твърдения превоз, като през този период повреждането би могло да е предизвикано от различни причини. Оспорени са и други констатации и изводи, отразени в аварийния протокол. На следващо място се твърди, че не е доказан размерът на твърдяните щети. Оспорено е твърдението на ищеца, че ответникът е бил поканен да му заплати процесната сума. Моли се искът да бъде отхвърлен, както и на ответника да бъдат присъдени направените разноски по делото. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ответника, който поддържа отговора, ангажирани са доказателства.

По делото като трето лице - помагач на ответника е конституирано ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД. В писмено становище третото лице-помагач оспорва иска като недопустим и неоснователен. Твърди, че ответното дружество не е превозвач по процесния договор за превоз; че не е доказано предаването на стоката за превоз; че ищецът не е действал като същински спедитор в отношенията си с третото лице „Кастамону България“ АД; че в случая превозвачът е освободен от отговорност, тъй като увреждането е в следствие на природно бедствие. Оспорени са констатациите в представения от ищеца аварийен протокол и заключението, че цялата стока е била негодна за употреба. Във връзка с конституирането му като трето лице-помагач на ответника ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД е заявило, че не носи застрахователен риск по застраховка „Отговорност на превозвача“ за МПС с рег. ***** и с № *****, тъй като и двете превозни средства не са включени в такава застраховка. Твърди също така, че е налице изключен риск по полица „Отговорност на превозвача“, на осн. т. III от ОУ – т.1.1 и т. 1.2, т. V от ОУ – т. 2.10 и т. 2.11 и т. 2.12, т. IX от ОУ – т. 1.4 и т. XII от ОУ – т. 7. Застрахователят заявява, че в случая превозвачът не го е уведомил за застрахователното събитие в 7-дневен срок от настъпването му, нито до получаване на съдебните книжа. Счита, че е налице нарушение на чл. 403 от ЗК, както и неизпълнение на застрахователния договор, което е значително с оглед интересите на застрахователя. В съдебно заседание се явява процесуален представител на третото лице - помагач, който поддържа становището, ангажира доказателства.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото е представен Договор за превоз на товари и спедиция от 24.02.2016 г., сключен между „Кастамону България“ АД – възложител и „Топалов глобал спед“ ЕООД – изпълнител, с който на изпълнителя е възложено да извършва превоз на товари за сметка и по нареждане на възложителя, спазвайки условията на всяка отделна писмена поръчка, както и да действа като спедитор като сключва от свое име/от името на възложителя и за сметка на възложителя договори за превоз на товари. В чл. 7, т. 15 на договора е предвидено, че изпълнителят отговаря за всички повреди или липси на товар, вкл. и неговото пълно или частично погиване, освен ако същите не са резултат от непреодолима сила и изпълнителят е положил всички усИ. за предотвратяването/избягването ѝ или минимизиране на вредите. Съгласно чл. 18 от договора, същият влиза в сила от датата на подписването му и се сключва за срок от 1 година. Приложени са и шест допълнителни споразумения към горепосочения договор, с които действието му е било продължавано периодично и е видно, че същият е бил в сила към датата на твърдения от ищеца превоз.

Представен е и договор за продажба на стоки от 09.01.2020 г., сключен между „Кастамону България“ АД – продавач и „Виденов груп“ ЕООД - купувач, със срок на действие една година, който има характер на рамково споразумение и с който продавачът се е задължил да продава на купувача стоки собствена продукция и/или стоки на трети лица, като всяка конкретна сделка е следвало да се документира с поръчка за доставка, фактура, товарителница и спецификация за продажба на готова продукция. Уговорено е, че предаването на стоката се извършва в склад на купувача в гр. Я., като собствеността върху стоката преминава от продавача върху купувача от момента, в който същата бъде предадена в посочен от купувача склад.

Като доказателство по делото е представена Заявка за транспорт № *****/***** г. от „Топалов глобал спед“ ЕООД до „Симперто“ ООД, с която на ответника е възложено транспортирането на 24 тона ПДЧ/пачки с автомобил № *****/*****, с шофьор И. Д., дата на товарене: *****/*****, товарен пункт: „Кастамону България“ АД – с. Г.С., разтоварен пункт: по ЧМР – Я. + Я. + К., задължителни изисквания: здрав под и брезент, 16 колана. Заявката е подписана от представители на двете дружества, като са положени и техните печати.

По делото е приложена фактура № *****/***** г. с доставчик „Кастамону България“ АД и получател „Виденов груп“ ЕООД, като предмет на същата е следната стока: ЛПДЧ 15183366 2F D152PS14 Бяло Корпус 1К – 170 бр. с единична цена от 45,48 лв. и обща стойност 9 277,92 лв. с ДДС. Във фактурата е посочен и номер на превозното средство, а именно: *****/*****.

Представено е копие на Товарителница № *****, касаеща извършването на превоз на товар на *****/***** г. – ПДЧ 5 бр., с изпращач „Кастамону груп“ АД и получател „Виденов груп“ ЕООД – гр. Я., като товарът е следвало да бъде натоварен в с. Г.С., но не е посочен разтоварен пункт, не е посочен и превозвачът на стоката, не е посочен и маршрутът, по който е следвало да бъде превозена стоката. В товарителницата е вписано, че превозът ще бъде извършен с автомобил „МАН“ с рег. *****. В товарителницата не са отразени датата и часовете на натоварване и разтоварване на стоката, но е вписана следната забележка: „Материалът не е приет. Пристигна в мокро състояние.“. Върху товарителницата са положени два подписа, както и печатите на „Кастамону груп“ АД и „Виденов груп“ ЕООД.

Представено е и копие на Спецификация за продажба на готова продукция № *****/28.06.2020 г., върху която с ръкописен текст е отразено, че артикул ЛПДЧ – 170 бр. не е бил приет от купувача „Виденов груп“ ЕООД, тъй като е пристигнал мокър. В спецификацията също така е посочено, че продавач на стоката е „Кастамону България“ АД, като товарът е бил транспортиран с камион с № *****/*****.

Като доказателство по делото е представен Аварийен протокол № 5/13.1.0017 от 26.08.2020 г., изготвен от С. С. – аварийен комисар на „БЪЛГАРКОНТРОЛА“ АД, в който е

посочено, че същият е издаден по искане на „Топалов глобал спед“ ЕООД за установяване размера, характера и причините за щета на превозвана от „СИМПЕРТО“ ООД стока – ламинирани ПДЧ плоскости, съгласно товарителница № ***** от ***** г. В аварийния протокол е посочено, че огледът на стоката е бил извършен на 29.06.2020 г. в склад на „Кастамону България“ АД, с. Г.С., в присъствието на представители на „СИМПЕРТО“ ООД, като на комисаря са били предоставени за оглед пакети, съдържащи плоскости от ЛПДЧ, върнати от получателя „Виденов груп“ АД. Констатирано било, че плоскостите са наредени в пакети с картонен капак отдолу и отгоре, били са поставени върху дървени летвички и са били завързани с пластмасова лента на пет места по ширина, като между всяка плоскост в паК. е имало листи хартия. В аварийния протокол е отразено, че на направени от изпращача снимки се е виждало състоянието на пакетите с плоскостите, като пакетите са били измокрени и с разкъсани листи хартия между плоскостите. Установено било, че при вдигане на брезента с цел разтоварване на стоката на получателя събралата се вода се е стекла отгоре върху пакетите, намиращи се в ремаркетото на камиона. Измокрените плоскости са били деформирани (набъбнали, издути), с променена дебелина. Пакетите с плоскостите били пет, като във всеки пакет е имало по 34 брой ЛПДЧ плоскости. Било е извършено измерване на дебелината на част от плоскостите във всеки от пакетите – по 1 бр. от пакети № 1, 2, 3 и 5, и 6 бр. от пакет № 4, като били установени разлики между стандартната им дебелина и измерените дебелини на всяка плоскост, които разлики били в границите от 0,1 мм до 3,5 мм. Според аварийния протокол, увредените плоскости са 100 % негодни по предназначение, не могат да се вложат в производството и следва да се бракуват. В протокола също така е посочено, че загубата е в размер на 170 бр. плоскости и е на обща стойност 9 277,92 лв. с ДДС. В заключителната част на аварийния протокол е посочено, че щетата е настъпило по време на превоза на товара преди неговото приемане от получателя.

С уведомително писмо изх. № 525/24.06.2020 г. ищцовото дружество е уведомило ответника, че вследствие на настъпило събитие са били нанесени щети на стока, превозвана с автомобил на „Симперто“ ООД по заявка № 1893/***** г. от с. Г.С. до гр. Я., изразяващи се в намокрени по време на транспортирането 5 пачки с листове ПДЧ, вследствие на което някои от листовите са с нарушени физически характеристики за предназначението им.

С Претенция изх. № 59/20.09.2020 г. ищецът е уведомил ответника, че размерът на горепосочената материална щета възлиза на 7 731,60 лв. без ДДС, като е поискано изплащане на обезщетение в пълен размер.

Представен е и издаден на 15.02.2021 г. от „Кастамону България“ АД протокол за брак на следните продукти: ЛПДЧ – 15 x 1830 x 3660 2F D152 PS14 БЯЛ КОРПУС – 170 бр., 5 паК., а като причина за бракуването е посочено: намокрени при транспорт.

На 19.03.2021 г. между „Кастамону България“ АД и „Топалов глобал спед“ ЕООД е било сключено споразумение за извънсъдебно уреждане на щета, възникнала при осъществяване на транспортна услуга, с което „Топалов глобал спед“ ЕООД се е задължило да заплати на „Кастамону България“ АД обезщетение в размер на 8 932,50 лв., представляващо стойността на повреден товар – 170 бр. плоскости, описани подробно в Протокол за бракуване на материални запаси от 15.02.2021 г. В споразумението е записано, че повредената стока се намира в склад на „Кастамону България“ АД, като страните са се споразумели тя да бъде прехвърлена от „Кастамону България“ АД на „Топалов глобал спед“ ЕООД, което да стане след фактурирането ѝ при стойност 1 % от стойността на обезщетението. Страните също така са се споразумели, че „Топалов глобал спед“ ЕООД има право да претендира от превозвача „СИМПЕРТО“ ЕООД, от свое име и за своя сметка, заплащане на обезщетение за неизпълнение на задълженията на превозвача по превозния договор. Видно от приложеното платежно нареждане, на 15.04.2021 г. „Топалов глобал спед“ ЕООД е превело по банкова сметка на „Кастамону България“ АД сумата от 8 932,50 лв.

Видно от писмо на Министерство на транспорта и съобщенията от 14.03.2022 г., „СИМПЕРТО“ ООД притежава лиценз на Общността за международен автомобилен превоз на товари № **** от 13.12.2011 г. със срок на валидност до 31.12.2026 г., като превозвачът притежава 33 бр. моторни превозни средства, които са включени в списъка към лиценза, но в този списък не фигурира МПС с рег. № *****, а това МПС е включено в списъка към лиценз на Общността за международен автомобилен превоз на товари № ****, издаден на „СИМПЕРТО 1“ ЕООД. Приложен е и договор от 27.07.2019 г. за наем на МПС с № *****, с който това МПС е било предоставено под наем на „СИМПЕРТО 1“ ЕООД за срок от 2 години.

Видно от постъпилото по делото писмо от НИМХ, на ***** г. е имало гръмотевични бури с валежи, като в района на гр. С.З. за времето от 18,00 ч. до 23,00 ч. са паднали 14 мм валежи от дъжд, в района на гр. С. за времето от 16,45 ч. до 20,00 ч. са паднали 11 мм валежи от дъжд, в района на гр. Я. за времето от 16,40 ч. до 20,40 ч. са паднали 6 мм валежи от дъжд, но не е имало предупреждения за опасни метеорологични явления за областите С.З., С. и Я..

По делото е изготвена съдебно-икономическа експертиза от вещото лице В. Ч., който въз основа на представените документи по делото е дал заключение, че причинената вреда във връзка с бракуваните ЛПДЧ плоскости е в размер на 8 932,50 лв. В съдебно заседание вещото лице е заявило, че е установил размера на вредата само на базата на споразумението между ищеца и „Кастамону България“ АД и на извършеното плащане от ищеца, като не е изследвал на какво се дължи разликата между посочената от него сума и сумата от 9 277,92 лв., която е посочена в издадената фактура за стоката.

Изготвена е и съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която е установило, че „Кастамону България“ АД е издало фактура № *****/***** г. на „Виденев груп“ ЕООД, но след отказа на последното да приеме стоката „Кастамону България“ АД е издало кредитно известие № *****/25.06.2020 г. на „Виденев груп“ ЕООД за същата стойност. Вещото лице също така е установило, че фактурата и кредитното известие са отразени в счетоводството на „Кастамону България“ АД и са включени в дневници за продажба и в справка-декларация по ЗДДС за данъчен период м. юни 2020 г., както и в счетоводството на „Виденев груп“ ЕООД и са включени в дневника за покупки на дружеството за същия отчетен период. В съдебно заседание вещото лице е заявило, че в НАП е подадена информацията относно процесната фактура по партидите и на двете дружества.

По делото е допусната и изготвена и съдебно-стокова експертиза, вещото лице по която е извършило оглед на процесните вещи в склад на ищцовото дружество в гр. К.. Плоскостите били пакетирани в пакети по 34 броя, били покрити с картонен капак в горната им част и били вързани с ПВЦ лента на няколко места. Четири от пакетите били неотворени, като по тях се виждало неравномерно потъмняване по видимите краища и ъгли на дървесните плочи, но размерът на увреждането не можел да се установи, тъй като плочите били плътно прилепени една към друга и превързани с ПВЦ лентите. Петият пакет бил разопакован и липсвали 7 бр. плоскости, като върху плоскостите бил поставен деформиран картонен капак. Според вещото лице, причината за настъпване на увреждането била намокряне на плоскостите с дъждовна вода, която е проникнала в ремаркетото на превозното средство при транспортирането на стоката. Вещото лице е посочило, че при по-големите производители на мебели процесите на производство са автоматизирани и не може да се избират части от увредените ЛПДЧ плоскости, за да се отдели годния материал от негодния. Бракуваните ЛПДЧ плоскости биха могли да послужат като суровина за влагане в производството на мека мебел, за довършителни работи като междинен слой за нежилищни стопански постройки за изолация на тавански пространства, като в тези случаи цената е по договаряне. Вещото лице е посочило също така, че материал с подобни характеристики

(измокрени, нестандартни ЛПДЧ плоскости) би могъл да бъде предаден за последващо рециклиране, като изкупната му цена е 40 лв./тон. Поради това и тъй като процесните плоскости са приблизително 11 тона, то ако бъдат предадени за преработка, общата им стойност би била 440 лв. В съдебно заседание вещото лице е заявило, че потъмняване на стоката е имало на много места, като е имало следи от измокряне (от стичане на вода) по картонените части отгоре и по страничните части на плоскостите. Стоката не е била разопакована от вещото лице и то не знае дали потъмняването е в дълбочина, но според вещото лице винаги, когато не се предприемат мерки за ограничаване на щетата, има допълнителни увреждания по стоката.

По делото са разпитани свидетелите Ю. С., В. А., А. Д., С. С. (по делегация), С. С., Д. Д. и И. Д..

Св. С. заявява, че през м. юни 2020 г. е работил в „Кастамону България“ АД като „Специалист логистика“, като задълженията му са били да организира транспорта за вътрешния пазар и за износ, с изключение на някои клиенти, които са били с договорни отношения, като такъв клиент е бил и „ТОПАЛОВ ГЛОБАЛ СПЕД“ ЕООД, за което дружество е отговарял друг служител. Свидетелят твърди, че е запознат с представените по делото товарителница и аварийен протокол. Заявява, че през м. юни 2020 г. „Виденев груп“ е върнало в склада на „Кастамону България“ стоката по една от заявките, тъй като стоката била намокрена при транспорта. В този случай стоката е била натоварена на превозно средство, подадено от „ТОПАЛОВ ГЛОБАЛ СПЕД“ ЕООД, като натоварването ѝ е станало под навес. Свидетелят заявява, че по принцип след натоварването на стоката шофьорът подава товарителницата, която се подпечатва от склададжийката, след което шофьорът се подписва в приемо-предавателен протокол, че приема стоката в изряден вид. Според свидетеля, в процесния случай в камиона е имало стока и за друг клиент в гр. Я., както и за клиент в гр. К., като увредената стока е била върната в „Кастамону България“ АД на следващия или по-следващия ден, тъй като преди това е била разтоварена стоката до другите клиенти, като върнатата стока е била съхранена в склад на „Кастамону България“ АД. След още няколко дни е отишъл комисар от „БУЛГАРКОНТРОЛА“ АД и в присъствие на представител на фирмата-превозвач, на свидетеля и на още двама служители на „Кастамону България“ стоката е била разопакована и комисарят е измерил мокрите плочи и е описал, че има несъответствие в техния размер, като отклонението е било 0,3 – 0,5 мм, което е извън стандарта. Според свидетеля, подуването е било причинено от намокряне на плочите. Представителят на превозвача не е имал възражения във връзка с констатациите на комисаря. Впоследствие е бил издаден протокол за брак на стоката, а след това спедиторът е отнесъл стоката. Според свидетеля, при натоварването превозвачът има възможност да огледа стоката както е пакетирана, но не може да я разопакова. Процесната стока е била покрита с картон само отгоре и не е имало найлон, като превозвачът е могъл да види пакетите с плоскости, но не и да огледа всяка плоскост по отделно. Свидетелят заявява, че не е присъствал нито на натоварването, нито на връщането на стоката, а е видял намокрената стока впоследствие, когато тя вече била в склада, като кашоните били видимо мокри.

Св. А. заявява, че през м. юни 2020 г. е работил като началник на отдел „Логистика“ в „Кастамону България“ АД. Твърди, че е присъствал при разтоварването на стоката след връщането ѝ от „Виденев груп“ АД, като се е виждало, че картоните били мокри, както и че е бил променен цветът на плоскостите, които са имали досег с водата. Разтоварването е било извършено под навес и стоката е била прибрана след огледа, след което е бил съставен протокол за несъответствие. Свидетелят твърди, че приложената по делото товарителница е подпечатана от офиса на дружеството и той я е виждал без вписаните в нея възражения, а аварийният протокол не е виждал, но е запознат със съдържащата се в него информация. Заявява, че е присъствал при извършването на огледа на стоката от представителя на „БУЛГАРКОНТРОЛА“, като са разопаковали пакетите и са му осигурили достъп до всеки

един от пакетите и до плочите, които е искал да измери. При огледа е присъствал и представител на транспортната фирма. След огледа стоката е била опакована и прибрана в склад „Готова продукция“. След бракуването ѝ, стоката е останала известно време в дружеството, след което е била предадена на „ТОПАЛОВ ГЛОБАЛ СПЕД“. Свидетелят твърди, че не е можело увреденият материал да бъде продаден, но не знае дали стоката може да има друго приложение. Твърди също така, че няма задължение да проверява изправността на превозните средства, нито да присъства при товаренето на стоките. Заявява, че е видял намокрената стока в камиона, като от пакетите е било видно, че водата се е стичала отгоре. Според него водата най-вероятно се е стекла от предпазната гума на тавана, а не от брезента. Намокрените пакети били в средната и в задната част на ремаркетото, като и в петте паК. имало мокри плочи. Твърди, че камионът е бил групажен и е имало още два адреса за доставка, но са били върнати само 5 паК. от превозваната стока.

Св. Д. заявява, че през м. юни 2020 г. е бил ръководител на „Ресурсно осигуряване“ на „Виденов груп“ ЕООД, като в този отдел е била получавана стока, но не си спомня за процесния случай. След предявяване на приложената по делото товарителница, свидетелят заявява, че почеркът е на началника на склада за ПДЧ към онзи момент. Твърди, че когато пристигне мокра стока, тя не се приема, тъй като намокрянето на ПДЧ влошава неговите качества и той става негоден за произвеждане на продукция. Според него дали има влага се установява визуално, като плоскостите потъмняват, ако е капало или валило по самата пачка. Материалите се получават в дружеството под формата на пачки, формирани от листи ПДЧ, от които след това се правят детайли за мебели, като свидетелят не знае дали получените при обработването изрезки са били връщани в „Кастамону България“ АД.

Св. С. заявява, че е изготвила приложения по делото аварийен протокол. Твърди, че стоката била в склад на „Кастамону България“ АД в с. Г.С., като при огледа присъствали представители на „Кастамону България“ АД и на „Симперто“ ЕООД. Стоката била 5 големи паК. от ПДЧ плоскости, като по нея имало следи от влага и състоянието ѝ било лошо. Между плоскостите имало листи хартия които били мокри, а плоскостите били издути, набъбнали. При измерването на част от плоскостите (на случаен подбор) било установено, че те не отговарят на стандарта за дебелина, тъй като в резултат на намокрянето били по-дебели. Плоскостите били предназначени за фирма „Виденов“, но били деформирани и нямало как да минат на стандартна машина за мебели, за да се разкроят. Свидетелката заявява, че снимките към аварийния протокол показват негодната стока, която е трябвало да се бракува. При извършването на огледа представителят на „Симперто“ ЕООД възразил, че стоката не трябва да се бракува. Свидетелката твърди, че работи като експерт към „БУЛГАРКОНТРОЛА“ от 1999 г. и е съставяла много подобни протоколи.

Св. С. заявява, че в периода 23.06 – 25.06.2020 г. е работила като спедитор в „Симперто“ ЕООД и задълженията ѝ били да организира транспорт както на автомобили на фирмата, така и на автомобили, които са били наемани за превоз на товари на фирмата. Твърди, че е виждала приложената по делото заявка за транспорт от ***** г., както и че е работила по нея, но не помни подробности за конкретния транспорт и дали по него е имало проблем и рекламация. На свидетелката е била предявена приложената по делото интернет-кореспонденция, като същата е заявила, че част от имейлите са писани от нея, но не помни с кого от насрещната страна е контактувала. Свидетелката заявява, че ако има увредена или погинала стока, тя уведомява застрахователя за събитието на национален телефон, а след това го уведомява и писмено, както и събира документи във връзка с щетата, но не знае в какъв срок трябва да бъде уведомен застрахователя.

Св. Д. твърди, че в период 23.06 – 25.06.2020 г. е работил в „Симперто“ ООД като шофьор, но е имал и пълномощно да представлява фирмата. Заявява, че си спомня следното за рекламация на „Кастамону България“ АД и за процесния превоз: След обаждане по телефона от С.П. (без да помни точната дата) свидетелят отишъл в гр. Я. заради камион на

фирмата, който разтоварвал стока за фирма „Мебели Виденов”. Служителите на фирмата - получател отказали да приемат товара, тъй като незначителна част от него била намокрена, понеже предния ден валил обилен дъжд. Това се случило пред „Мебели Виденов” в гр. Я., след което товарът бил върнат в с. Г.С., но свидетелят не помни дали това е станало на същия или на следващия ден. Товарът бил разтоварен в склада на „Кастамону България” АД и под тяхно ръководство. След няколко дни бил извършен оглед на товара от представител на „БУЛГАРКОНТРОЛА” АД, на който свидетелят присъствал. Било установено, че малка част от товара имал деформация от намокрянето и той поискал да се направи някакво „преструктуриране”, но служителите на фирмата – собственик на товара категорично отказали. Според свидетеля, имало някакво пристрастие от страна на служителите на „Кастамону България” и недобро отношение към служителите на превозвача, като отношенията между тях и представителя на „БУЛГАРКОНТРОЛА” били като на хора, които се познават от ежедневната си работа. Свидателят твърди, че само част от стоката била с деформация по периферията от дъжда, като било направено замерване на малка част от стоката – на няколко палета, които видимо били увредени, а не на цялата стока, която била 23-24 палета. Били огледани всички палети, като имало видими следи от намокряне само по 3-4 палета, а по останалите палети не се виждали увреждания и те не били отваряни. Палетите били опаковани с картон в горната им част и частично по страничните им части, но нямало найлоново покритие. Свидателят заявява, че когато е отишъл, картонът върху палетите не бил мокър и нямало никаква влага, а само няколко листа от 3-4 палета имали лека деформация. Върху всеки палет имало поставена лепенка с номера на палета.

Св. Д. твърди, че в периода 23.06 – 25.06.2020 г. е работил като шофьор - вътрешни превози в „СИМПЕРТО” ООД, като си спомня за превоз на стока до „Мебели Виденов” в гр. Я. и свързаната с него щета. Според свидетеля, почеркът върху представената по делото товарителница не е негов, като той предполага, че товарителницата е била попълнена във фабриката в с. Г.С., където е била натоварена стоката. Заявява, че докато пътувал към гр. Я., между гр. Н. З. и гр. С. се развихрила силна буря с проливен дъжд и много силен вятър и се наложило да спре на една бензиностанция, докато бурята утихне. Изчакал 10-15 минути, след което отново тръгнал към „Мебели Виденов” и пристигнал там около 17,00 ч. Казали му да паркира отвън и че ще разтоварят стоката на следващия ден. На другия ден отворили камиона и видели, че в единия палет имало около десетина навлажнени плоскости. В товарното помещение на камиона нямало вода, а само десетина плоскости от 1 - 2 палета били навлажнени. Служителите на „Виденов” казали, че не могат да приемат стоката и тя била върната в с. Г.С.. Свидателят твърди, че при първоначалното натоварване на стоката в „Кастамону България” АД тя не е била навлажнена, а при разтоварването ѝ след това там не е валил дъжд. Върху стоката имало картон, но не била опакована с найлон. Свидателят заявява, че при отварянето на камиона нямало течаща вода там и в камиона било сухо, но имало влага по 1 или 2 палета. Твърди, че не помни дали е ходил на друг разтоварен адрес след „Мебели Виденов”, нито след колко време е върнал стоката в с. Г.С.. Твърди също така, че е пристигнал на разтоварния адрес в гр. Я. на ***** г. около 17,00 ч., като тогава още валил дъжд и духал силен вятър, но от „Мебели Виденов” му казали, че нямат възможност да разтоварят стоката и ще го направят на следващия ден, като през нощта камионът останал паркиран пред портала на „Мебели Виденов”.

При така събраните доказателства, съдът намира, че предявеният иск е доказан по основание, тъй като по делото се установи, че въз основа на сключен между страните договор за транспорт, по който ищецът е действал като спедитор, на ***** г. ответникът е извършил превоз на товар (ЛПДЧ плоскости) от с. Г.С. до гр. Я., като по време на този превоз товарът е бил увреден частично от проникнала в товарното отделение на камиона дъждовна вода. Съдът не възприема за достоверно твърдението на аварийния комисар,

съдържащо се в аварийния протокол, относно механизма на настъпването на вредите, а именно, че при вдигане на брезента с цел разтоварване на стоката от получателя събралата се вода се е стекла отгоре върху пакетите, намиращи се в ремаркетото на камиона, тъй като липсват каквито и да било други доказателства в подкрепа на това твърдение. Самият шофьор на камиона при разпита му като свидетел заяви, че при отварянето на камиона за разтоварване в него нямало течаща вода и било сухо, но имало влага по няколко палета, поради което според съда следва да се приеме за доказано, че водата е проникнала в ремаркетото на камиона по време на транспорта, а не при повдигането на брезента за разтоварване на стоката, както е посочено в аварийния протокол.

Според съда в случая е ирелевантно дали са били допуснати нередовности и непълноти в документацията, издадена във връзка с този превоз и в частност на товарителницата, каквито нередовности бяха констатирани по-горе в решението, тъй като на осн. чл. 50, ал. 2 от ЗАВП действителността на договора за превоз не зависи от издаването, редовността или изгубването на товарителницата.

Ирелевантно е и обстоятелството чия собственост е било транспортното средство, с което е извършен превозът, тъй като от свидетелските показания (включително на свидетелите на ответника) несъмнено се доказва, че превозът е бил извършен именно от „СИМПЕРТО“ ООД по възлагане от „Топалов глобал спед“ ЕООД. Поради това и на осн. чл. 373, ал. 1 от ТЗ ответникът следва да носи отговорност за увреждането на товара по време на превоза.

В случая не се твърди от ответника да е било налице някое от предвидените в чл. 373, ал. 1 от ТЗ условия, изключващи отговорността му като превозвач. В становище на „ЛЕВ ИНС“ АД е наведено твърдение, че увреждането на стоката е вследствие на природно бедствие, което превозвачът не е могъл да избегне и последиците от което не е могъл да преодолее, но това твърдение не беше доказано по делото, тъй като от представената по делото информация от НИМХ е видно, че падналите валежи в районите, през които е преминал камионът, не са били значителни, поради което не може да се приеме, че в случая намокрянето на товара, съответно неточното изпълнение от страна на превозвача, е било в резултат на непреодолима сила по смисъла на чл. 306, ал. 2 от ТЗ и чл. 373, ал. 1 от ТЗ, изключваща неговата отговорност. Следва да се посочи също така, че едно от основните задължения на превозвача, предвидени в чл. 368, ал. 1 от ТЗ, е да пази товара от момента на приемането му до предаването му на получателя, а в случая от настъпилите увреждания на товара се установи, че това задължение не е било изпълнено точно от ответника.

С оглед на горното съдът намира, че ответникът дължи заплащане на обезщетение за причинените увреждания на товара при извършване на процесния превоз, като това обезщетение се дължи на ищеца, който е страна по договора за превоз в качеството му на спедитор.

По отношение размера на иска, съдът намира, че същият е частично основателен по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установи, че в резултат на намокряне при превоза на ПДЧ плоскостите, същите са били деформирани, както и че така деформирани, плоскостите не са били годни за обичайната им употреба в предприятието на получателя на стоката, поради което товарът не е бил приет от него и е бил върнат на изпращача, след което е бил бракуван.

От съдебно-стоковата експертиза се установи, че стойността на върнатите от „Виденов груп“ ЕООД и бракувани от „Кастамону България“ АД плоскости е в размер на

8 932,50 лв., която сума е била платена от ищеца – спедитор на „Кастамону България“ АД като обезщетение за причинените му вреди. Видно е обаче от същата експертиза, че увредените ПДЧ плоскости биха могли да бъдат употребени след рециклиране в други производства и за други цели, като при евентуална тяхна продажба за рециклиране общата им стойност би била 440 лв. С оглед на това и тъй като се установи, че превозваните вещи не са погинали и не са били увредени до степен, която да не позволява след увреждането им те да бъдат вложени в други производства, съдът намира, че в случая вредата на собственика е в размер на разликата между общата стойност на вещите преди увреждането и сумата, която той би могъл да получи от тяхната продажба след увреждането, която разлика възлиза на 8 492,50 лв. Поради това съдът намира, че отговорността на превозвача за причинените при превоза вреди би следвало да се ограничи до този размер, до който предявеният иск е основателен и доказан. В останалата му част до предявения размер от 8 932,50 лв. искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

На осн. чл. 86 от ЗЗД в полза на ищеца следва да бъде присъдена и законната лихва върху главницата от 8 492,50 лв., считано от предявяването на иска – 23.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Предвид частичното уважаване на иска и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 3 204,28 лв., представляваща част от направените от него разноски по делото, съответна на уважената част от иска, а на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника сумата от 29,55 лв., представляваща част от направените от него разноски по делото, съответна на отхвърлената част от иска.

Ответникът не е направил възражение за прекомерност на платеното от ищеца адвокатско възнаграждение, но такова е направено от представителя на третото лице-помагач, като на осн. 221, ал. 1 от ГПК това възражение е допустимо и следва да бъде разгледано.

Съдът намира, че възражението по чл. 78, ал. 5 от ГПК е неоснователно и уговореното и платено от ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 1 300 лв. без ДДС не е прекомерно, както с оглед фактическата и правна сложност на делото, така и с оглед на обстоятелството, че по делото са проведени няколко открити съдебни заседания, на всяко от които процесуалният представител на ищеца е присъствал, като същият освен това е изготвил и депозирал по делото множество писмени молби и становища във връзка със събирането на доказателства и направените от ответника възражения. Поради това съдът счита, че платеното от ищеца адвокатско възнаграждение не следва да бъде намалявано.

Видно от търговския регистър, към датата на предявяването на иска ответното дружество е било ООД, но в хода на делото (на 09.12.2021 г.) е вписана промяна в правната му форма и понастоящем то е ЕООД, което обстоятелство следва да бъде отразено в настоящото решение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „СИМПЕРТО“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. Б.,****, представлявано от П. П. П., да заплати на „ТОПАЛОВ ГЛОБАЛ СПЕД“ ЕООД, ЕИК: 203684228, със седалище и адрес на управление гр. К., ул. *****, представлявано от К.С.П., сумата от 8 492,50 лв. (осем хиляди четиристотин деветдесет и два лв. и петдесет ст.), представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди при извършен от ответника на ***** г. превоз на товар - 170 броя плоскости ЛПДЧ (15 x 1830 x 3660), бял корпус, код 5060420, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 23.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 3 204,28 лв. (три хиляди

двеста и четири лв. и двадесет и осем ст.), представляваща част от направените от ищеца разноси по делото, като в останалата му част над уважения до предявения размер от 8 932,50 лв. **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск.

ОСЪЖДА „ТОПАЛОВ ГЛОБАЛ СПЕД” ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. К., ул. *****, представлявано от К.С.П., да заплати на „СИМПЕРТО” ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. Б.,****, представлявано от П. П. П., сумата от 29,55 лв. (двадесет и девет лв. и петдесет и пет ст.), представляваща част от направените от ответника разноси по делото.

Присъдени в полза на „ТОПАЛОВ ГЛОБАЛ СПЕД” ЕООД суми могат да бъде платени по следната банкова сметка: *****.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ОС-Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____